

Отже, додаткове благо є специфічним доходом фізичної особи. Базою оподаткування додаткового блага, що нараховується (надається) платнику податку у будь-якій негрошовій формі, є вартість такого доходу, помножена на встановлений законом коефіцієнт. У податковій звітності, а саме у ф. № 1 ДФ, додаткове благо відображається з ознакою доходу «126».

Список використаних джерел

1. Податковий Кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI (зі змінами та доповненнями).
2. Наказ Міністерства доходів та зборів від 21.01.2014 №49 «Про затвердження форми Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку (форма № 1 ДФ) та Порядку заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку».
3. Лист ДПАУ від 10.09.2008 р. № 17-0718/2714.
4. Єдина база податкових знань, категорія 103 Податок на доходи фізичних осіб, підкатегорія 103.25 порядок подання податковими агентами податкового розрахунку за ф. № 1ДФ. / [Електронний ресурс] // Режим доступу до матеріалів: <http://minrd.gov.ua/ebpz/№answer-block>.

Молочко А. С..

науковий керівник — **Сук П. А.**, д.е.н., професор, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОСОБЛИВОСТІ СИНТЕТИЧНОГО І АНАЛІТИЧНОГО ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПІДРЯДНИКАМИ В АГРАРНИХ ФОРМУВАННЯХ

У процесі діяльності підприємства проводять розрахунки з постачальниками і підрядниками за товарно-матеріальні цінності, роботи і послуги. Постачальники — підприємства, що відвантажують, постачають, виробляють запаси, малоцінні та швидкозношувані предмети, товари. Підрядники — підприємства, що виконують роботи і надають послуги.

За відношенням до постачальників і підрядників аграрні підприємства виступають одержувачем товарно-матеріальних ціннос-

тей і споживачем виконаних робіт і наданих послуг. Розрахункові взаємовідносини між постачальниками і аграрними підприємствами виникають у процесі господарської діяльності [6, с. 402].

Облік розрахунків з постачальниками і підрядниками ведуть на рахунку 63 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками». Цей рахунок: основний, балансовий, розрахунковий, пасивний (активно-пасивний) [1].

На рахунку 63 узагальнюють інформацію про розрахунки з постачальниками та підрядниками за одержані товарно-матеріальні цінності, виконані роботи, надані послуги. На цьому ж рахунку учасник промислово-фінансової групи веде облік розрахунків за одержані від учасників ПФГ цінності, роботи, послуги (рис. 1) [4, с. 226].

Кредитовий оборот залишку по рахунку відображається в III розділі пасиву Балансу [5, с. 21].

63 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками»	
<i>Дебет</i>	<i>Кредит</i>
погашення та списання заборгованості	заборгованість за одержані товарно-матеріальні цінності, прийнятті роботи та послуги

Рис. 1. Характеристика рахунку «Розрахунки з постачальниками та підрядниками»

Інструкція про застосування Плану рахунків для ведення обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками передбачає застосування пасивного синтетичного рахунку 63 (табл. 1) [2].

Таким чином, на трьох субрахунках рахунку 63 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками» на підставі первинних документів відображаються зобов'язання та їх погашення.

Аналітичний облік розрахунків ведуть у розрізі постачальників і підрядників за кожним документом про отримання матеріалів, робіт, послуг та оплату за них у Відомості 3.3 аналітичного обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками (до рахунку 63). Це означає, що такий спосіб відображення операцій потребує запису у графі 2 окремих документів, а тому для одного постачальника доведеться відводити кілька рядків — залежно від кількості документів, за якими провадились розрахунки у поточному місяці. До того ж заздалегідь не можна визначити, скільки операцій за розрахунками з постачальниками буде здійснено

впродовж місяця, отже, неможливо передбачити необхідну кількість рядків для відображення даних кожного документа окремо. Тому передбачений у Методичних рекомендаціях по застосуванню реєстрів бухгалтерського обліку, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 29.12.2000 р. №356 спосіб запису операцій за кожним документом може бути прийнятним лише за умови, що протягом місяця конкретним постачальником (підрядником) було здійснено незначну кількість операцій [3]. Вказані реєстри розраховані для застосування на невеликих за обсягом діяльності з незначним документообігом підприємствах.

Таблиця 1

СУБРАХУНКИ ТА ЇХ ПРИЗНАЧЕННЯ

Синтетичний рахунок		Субрахунки		Призначення
Код	Назва	Код	Назва	
63	Розрахунки з постачальниками та підрядниками	631	Розрахунки з вітчизняними постачальниками	облік розрахунків за одержані товарно-матеріальні цінності, виконані роботи, надані послуги з вітчизняними постачальниками та підрядниками на підставі первинних документів і виписок банку з поточних і інших рахунків підприємства.
		632	Розрахунки з іноземними постачальниками	облік розрахунків з іноземними постачальниками та підрядниками за одержані товарно-матеріальні цінності, виконані роботи, надані послуги
		633	Розрахунки з учасниками ПФГ	облік розрахунків за одержані від учасників ПФГ товарно-матеріальні цінності (роботи, послуги).

За значної кількості операцій на великих підприємствах робити це безпосередньо на основі первинних документів недоцільно. Записи у Відомості 3.3 зручніше робити позиційним способом, відводячи для кожного постачальника в ній лише один рядок. Тому необхідне попереднє групування первинних документів з використанням аркушів-розшифровок.

Доцільно застосування таких реєстрів накопичення і групування даних товарно-транспортних накладних, актів на виконані

роботи, виписок банку для наступного перенесення до Журналу-ордеру № 3В с.-г. з використанням у реєстрі потрібних реквізитів, виготовлених друкарським способом.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Зобов'язання»: Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31 січня 2000 р. № 20, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 11 лютого 2000 р. за № 85/4306 // [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.

2. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 30 листопада 1999 р. № 291 // [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.nau.ua>.

3. Методичні рекомендації по застосуванню реєстрів бухгалтерського обліку: Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 29 грудня 2000 р. № 356 // [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.

4. *Гладких Т. В.* Фінансовий облік: Навч. посібник / Т.В. Гладких. — К.: Центр навчальної літератури, 2007. — 480 с.

5. *Пушкар М. С.* Фінансовий облік: Підручник / М.С. Пушкар. — Тернопіль: Карт-бланш, 2002. — 628 с.

6. *Швець В. Г.* Теорія бухгалтерського обліку: Підручник / В.Г. Швець. — К : Знання, 2006. — 567 с.

Оксентюк Т. Д.,

науковий керівник — **Білозор А. В.**, к.е.н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОБЛІКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Рациональне використання лісових ресурсів є однією із складових економічної, соціальної та перш за все екологічної безпеки держави. При цьому особливого значення набуває ефективне управління підприємствами лісового господарства, діяльність яких зумовлює збереження та примноження лісових ресурсів. Особливість технологічного процесу лісогосподарських підпри-